

vypraveno

dne 2-12-13 37

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP00Z0NB

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 5.12.2013
podpis: [Podpis] 11.12.2013

V Praze dne

29-11-2013

Č.j.: MV-121101-4/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0157r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal státní občan Sýrie, trvale bytelný.

adresa pro doručování: (dále jen „žadatel“),
rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3.9.2013, čj. VS-2947/835.3/2-2012, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), byla podána žadatelem dne 15.8.2012 u Krajského úřadu Pardubického kraje. Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dnem 2.11.2012. Žadatel je státním občanem Sýrie. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen od 15.3.2007 za účelem sloučení ke svému synovi, státnímu občanovi České republiky. Je rozvedený, nyní žije s přítelkyní ve společné domácnosti, se kterou chce uzavřít manželství a založit rodinu.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splnil podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro

úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Žadatel nesplnil podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství spočívající v plnění povinností podle zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinností podle zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatel nesplnil povinnost hlásit místo pobytu na území České republiky nebo jeho změnu. Na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel řádně nehradil zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“). Ministerstvo vnitra splnění uvedené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli neprominulo, neboť neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění.

Žadatel požádal o prominutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství (předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství) a doložil potvrzení vystavené Velvyslanectvím Sýrie v Praze ze dne 13.9.2012, které osvědčuje skutečnost, že státní občan Sýrie, který nabyde cizí státní občanství, zůstává jejím státním občanem. Tuto podmínku lze prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra ji žadateli neprominulo, a to v kontextu neprominutí splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra předmětné žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3.9.2013, čj. VS-2947/835.3/2-2012, podal žadatel včasný rozklad. K prokázání plnění povinností podle právního řádu České republiky uvedl, že od podání žádosti uplynulo 13 měsíců, po které vše řádně plnil a dodržoval. Během této doby mu nevznikl žádný dluh na pojistném, má trvalý pobyt, trvalou práci včetně rekvalifikačního kurzu masér pro sportovní a rekondiční masáže. Toto zaměstnání vykonává od 1.5.2013 v Relaxačním studiu v Brně. Uvedené skutečnosti dokládá fotokopii listin přiložených k rozkladu formou přílohy. Jako hlavní důvod pro podání rozkladu uvedl, že je jeho úmysl se oženit a založit rodinu se svojí přítelkyní, se kterou žije ve společné domácnosti. Jako státní občan Sýrie potřebuje ke svatbě mnoho dokumentů a povolení z jeho rodné země, které vzhledem k současné situaci v Sýrii není možné získat. K tomu doslovně v rozkladu uvedl: „Pokud tedy nedostanu státní občanství ČR, je mi v podstatě svatba i založení rodiny znemožněno, protože bez svatby nechci ani já, ani moje přítelkyně podobný významný krok jako založení rodiny uskutečnit.“

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

Ministr vnitra a rozkladová komise ve smyslu příslušných ustanovení správního řádu posoudili zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni.

Ministerstvo vnitra, jak vyplývá ze spisu, usnesením ze dne 16.1.2013 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení o jeho žádosti (§ 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství). Podle ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správního řádu jej poučilo o možnosti před vydáním rozhodnutí nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a případně navrhnout jejich doplnění. Tímto usnesením bylo řízení o žádosti přerušeno, a to do 20.2.2013 a žadatel byl vyzván k doplnění žádosti o vyjádření se k některým skutečnostem a o předložení listin, které Ministerstvo vnitra v dotčeném usnesení výslovně označilo, aby tak získalo relevantní podklady pro rozhodnutí ve věci, jež jsou nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Žadatel byl předvolán na jednání na Ministerstvo vnitra. Současně byl vyrozuměn o tom, že pokud ve stanovené lhůtě požadované listiny Ministerstvu vnitra nepředloží a bez omluvy se ve stanovený termín nedostaví na Ministerstvo vnitra, bude řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Ministr vnitra v intencích návrhu rozkladové komise konstatuje, že podle předložených listin žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra splnění uvedené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 neprominul, neboť neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění. Ministr vnitra žadateli neprominul splnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství s ohledem na shora uvedené (část I. tohoto rozhodnutí).

Ministr vnitra přezkoumal a ztotožnil se s důvody, na základě kterých byla žádost zamítnuta tak, jak jsou uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí včetně konkrétních skutečností, na základě kterých bylo shledáno porušení povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na úseku pobytového režimu a veřejného zdravotního pojištění. Žadatel v podaném rozkladu žádným způsobem nezpochybil skutková zjištění, ke kterým Ministerstvo vnitra v rámci dokazování v průběhu správního řízení dospělo.

Z aktuálního vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 11.9.2013 vyplývá, že od podání žádosti žadatel měl na pojistném dílčí nedoplatek ve výši 1 080 Kč. Nedoplatek byl bezprostředně uhrazen. V minulosti se však žadatel dopouštěl porušování této povinnosti ve větším rozsahu. Od května 2007 do ledna 2009 jsou vykazovány nedoplatky na pojistném ve výši 1 080 Kč měsíčně, tj. včasným neodváděním předepsaných záloh na pojistném. V únoru 2009 vzrostl dluh na pojistném na částku 3 240 Kč. V roce 2010 (leden, květen, červenec a říjen) dluh na pojistném dosáhl částky 3 240 Kč. V roce 2011 vykázané nedoplatky na pojistném narůstaly až na částku 8 640 Kč. Nedoplatky na pojistném vznikaly i v roce 2012. V červenci 2012 dosáhly částky až 12 960 Kč. Uhrazeny byly dne 12.7.2012. Souběžně s nedoplatky na pojistném bylo žadateli vyměřeno penále.

Na úseku pobytového režimu pro cizince, tj. za dobu žadatelova pobytu na území České republiky je u něj evidován jeden přestupek, kterého se žadatel dopustil podle ustanovení § 157 odst. 1 písm. r) zákona č. 326/199 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Nesplnil povinnost hlásit místo pobytu na území České republiky od 26.2.2008. Za toto jednání mu byla uložena dne 4.10.2010 pokuta ve výši 2 000 Kč, která byla uhrazena. Uvedené skutečnosti vyplývají z Cizineckého informačního systému.

K plnění výše uvedených povinností je nutné uvést, že žadatel jako cizinec dlouhodobě žijící na území České republiky si musel a musí být dobře vědom, co od něj bude českými úřady vyžadováno, zejména pak cizineckou policií a Všeobecnou zdravotní pojišťovnou. Jeho námitku, že od podání žádosti uplynulo 13 měsíců, po které vše řádně plnil a dodržoval, a že během této doby mu nevznikl žádný dluh na pojistném, že má trvalý pobyt, trvalou práci včetně rekvalifikačního kurzu maséra pro sportovní a rekondiční masáže, což dokládá listinami uvedenými v příloze k rozkladu, ministr vnitra nemohl akceptovat jako relevantní a splnění dotčené podmínky mu prominout (ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství).

V kontextu toho je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra, respektive ministr vnitra, prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumá okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

Z hlediska posouzení jeho komplexní integrace v české společnosti lze uvést, že žadatel k rozkladu doložil podklady, které prokazují, že v současné době podniká na základě živnostenského oprávnění v oblasti masérských, rekondičních a regeneračních služeb. Tímto realizuje svůj záměr, který avizoval v průběhu prvoinstančního správního řízení o žádosti a lze v něm spatřovat dílčí krok v oblasti jeho pracovní respektive podnikatelské integrace do české společnosti.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu judikovaném v rozsudku pod č.j. 3 As 32/2005 – 51 je však třeba vzít v úvahu vlastní institut státního občanství, který je charakterizován jako trvalý a pevný svazek fyzické osoby s Českou republikou. Trvalost a pevnost tohoto svazku je dána plnou integrací fyzické osoby v České republice, která se projevuje v rodinných, pracovních, sociálních a dalších vazbách. Ministerstvo vnitra je proto nejen oprávněno, ale i povinno zkoumat okolnosti každého jednotlivého případu (každé žádosti cizince o udělení státního občanství České republiky) při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky. V případě, že jsou podmínky uvedené ve shora citovaném ustanovení splněny, správní orgán hodnotí další skutečnosti významné z hlediska žádosti o udělení státního občanství České republiky. Právě v této fázi správního řízení nastupuje správní uvážení. Ministr vnitra v kontextu shora uvedeném, konstatoval, že v daném případě nelze spatřovat plnou komplexní integraci žadatele do české společnosti.

Vyjádření žadatele s případným uzavřením manželství, které uvedl v rozkladu, ministr vnitra konstatuje, že tato skutečnost má význam jako prvotní krok v rámci naplňování jeho rodinné integrace do české společnosti. Námitku, respektive tvrzení, které žadatel bezvýhradně podmiňuje nabytím státního občanství České, aby si mohl obstarat doklady nezbytné pro uzavření manželství, ministr vnitra pokládá za irelevantní a nelze ji akceptovat. Žadatel jako cizinec, který hodlá uzavřít manželství na území České republiky předloží doklad totožnosti a cestovní pas, kterým prokáže své státní občanství. Těmito doklady žadatel disponuje. Dále by měl předložit osvědčení o oprávněnosti pobytu na území České republiky. Tento doklad mu vydá cizinecká policie České republiky. Ze strany Sýrie, jeho domovského státu, bude žadatel potřebovat pro účely uzavření manželství pouze doklad o právní způsobilosti k uzavření manželství, který si může žadatel obstarat prostřednictvím Velvyslanectví Sýrie v Praze. Předložení tohoto dokladu lze prominout, pokud jeho obstarání by bylo pro žadatele nemožné získat (aktuální politická situace v Sýrii).

IV.

Státní občanství je jedním ze základních atributů, na jejichž základě je založena existence každého moderního svrchovaného státu. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství. Haagská úmluva o některých otázkách střetu zákonů o státním občanství z roku 1930, ačkoliv nevstoupila nikdy v platnost, je pokládána za shrnutí mezinárodního obyčejového práva a stanoví, že je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Tento nezpochybnitelný princip při respektování zásad vyplývajících z obyčejového mezinárodního práva, mezinárodních smluv a všeobecně uznávaných právních zásad v oblasti státního občanství, napomáhá státu chránit jeho suverenitu, bezpečnost a integritu a je v současné době všeobecně přijímán. Ministerstvo vnitra v této souvislosti v napadeném rozhodnutí uvedlo, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani za předpokladu, že žadatel splňuje všechny podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento orgán nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv. Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoli krácen. Česká republika je

členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Udělení, respektive neudělení státního občanství České republiky, nemůže být považováno za rozhodující podmínku pro začlenění cizince do české společnosti. Z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela objektivně adekvátní podmínky pro život cizího státního příslušníka na území jiného státu, v daném případě na území České republiky. V kontextu toho pak na udělení státního občanství nelze pohlížet jen z hlediska nároku, ke kterému lze nevyhnutelně dospět po uplynutí zákonem stanovené doby trvalého pobytu cizince na území státu, o jehož státní občanství žádá.

Ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného skutečného stavu věci, správní řízení bylo vedeno v souladu s právními předpisy a bez zbytečných průtahů. Bylo vydáno v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem daného případu za předpokladu, aby při rozhodování o této žádosti nevznikaly nedůvodné rozdíly v porovnání se skutkově shodnými nebo podobnými případy, jak upravuje ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu.

Ministr vnitra na základě výše uvedeného a na návrh rozkladové komise rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

Pelina

1/2